

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Vitae Sanctorvm

complectens sanctos Mensium, Ivlivm Avgvstvm & Septembrem

Lippeloo, Zacharias

Coloniae Agrippinae, 1603

Vita B. Friardi Reclvsi, Ex ea quæ est per S. Gregorium Turonensem
Episcop. lib. de vita Patrum, cap. 10. Circa quod tempus claruerit patet
infra.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42728

bus filiabus SS. Trinitatem honorare meruisti, quantis me Domine beneficijs affecisti, quantum ornamentis decorasti, qui dulcissimas filias gloriosissima martyrij corona redimitas ad tuum hodie regnum transtulisti. Ut video angelos letantes, tuamque, ô filia, consummationem præstolantes. Perge ô decus, ô gloria mea, perge ad caelestem sponsi tui thalamum, quo sorores tuas iam perfruuntur. Talibus filiam matre verbis prosequente, & Christi interdum numen laudibus celebrâte, Charitas omnium postrema caritas tamen perfecit; quarum corpora mater splendide atque magnificè composuit, & in monumentum quo par erat honore intulit.

Mater honorifice sepelitur filias.

Obitus Sophia.

Post tertium verò à peractio certamine diebus Sophia ad locum accedens reliquiarum, fultis precibus, & ipsa beatum Deo spiritum tradidit: quæ fidelium opera filiabus coniuncta fuit. Ad gloriam Patris, Filij, & Spiritus sancti, quem decet omnis honor & adoratio, per omnia secula: Amen.

VITA B. FRIARDI RECLUSI, ET

ea quæ est per S. Gregorium Turonensem Episcopum. lib. de vita Patrum, cap. 10. Circa quod tempus claruerit patet infra.

2. August.

FUIT apud Insulam Vindunitam, vrbis Nanneticæ, vir egregiæ sanctitatis, Friardus nomine, qui ab infantia Deo mirè deuotus, manuum labore vinctum sibi quæritabat, ita tamen inter opera rustica versabatur, nunquam ab oratione cessaret. Ea res cum vicinis aut extraneis ridicula videretur, ipse nihil

nihilominus in pio exercitio persistebat, & frontem, oculos, atque pectus, frequenter sanctissimo Crucis signo consignabat. Accidit verò die quodam, ut reliquis in segete culmos incidentibus, examen vespærum è latebris erumperet, messoresque aculeis suis acerrimè laceraret, & in effusam fugam compelleret. Cumque fugiendo ad Friardum operi similiter intentum venissent, irridendo virum beatum dixere; Quare iste benedictus, iste religiosus, qui iugiter orare non desinit, & Crucem auribus & oculis imprimit, contra hoc examen pugnaturus non abit? Tunc Friardus, quasi magna Dominicæ Crucis virtuti, ista verborum petulantia, iniuria irrogaretur; ilicò in genua prouolutus orationem fundit, facto de more Crucis signo ad examen abit, exclamatque: Adiutorium nostrum in nomine Domini, qui fecit cælum & terram. Ad hanc eius orationem confestim vespæ iterum sese in latebras abdidere, liberamque metendi facultatem præbuere. Denique post hæc cum in arborem quandam præcelsam ex necessitate conscendisset, subito, colliso sub pedibus ramo, deorsum soribus insecruit; sed inuocato Christi nomine, quod semper in ore habere consueverat, omni læsionis periculo, non sine miraculo immunis permansit.

Signum Crucis sibi frequenter imprimit.

Abigit oratione Crucis virtute examen vespærum messoribus insecutum.

His alijsque virtutibus confirmatus, tacitus cum animo suo hoc modo philosophari cœpit. Si prudenter Christi nominis inuocatio, eiusque postulatam auxilium, tantæ potentæ est atque virtutis, ut aspera quæque mundi deuincat, periculosa ob-
Vide quàm prudenter homo rusticus secum philosophetur.

Y 2

fi. nt

Petit eremum.

sum seculi huius oblectamēta pro nihilo reputet atque fastidiat, quid mihi & mundo, nisi relictis omnibus eius me totum obsequijs tradam, cuius nominis inuocatione à multis liberatus periculis? Itaque patria parentibus relictis, eremum petit, Abbate Sabaudo, Clotarij Regis quondam ministro, & Secūdello Ducis cono comitibus. Sed Abbas, mox tentationum procellis turpiter superatus, ad monasterium abiit; ubi non multo post, occulto Dei iudicio gladio transfixus interijt.

Baculum suū humi defixit, & rigido fructiferum reddidit.

Beatus verò Friardus in Christi seruitio contra dæmonum insultus immobilis persistens multis cœpit clarere virtutibus, ac miraculis coruscare; adeò ut plurimi, fama virtutum excitati, ad eum confluerent: suisque necessitatibus à viro sancto remedia postularent. Accidit autem quadam vice, ut baculum suum, quo gressus firmabat, humi defigeret, infusaque sæpius aqua rigaret; qui breui post frondes & poma producit: atque duos deinde post annos in magnâ arboris proceritatem distentus excreuit. Cumque plebs miraculi magnitudine permota turmatim ad arboris illius spectaculum conueneret, ille, ne vanæ gloriæ insidijs in superbiæ crimen incideret, arrepta secure arborem succidit. Rursusque aliam floribus onustam, sed turbina subuersam, aptata cuspide in terram defixit & fufis ad Dominum precibus, flores, qui aruerant, restituit: eodemque anno fructus recepit.

Aliud insigne miraculum.

**Clauit Felix, Namnetensis Eccle-*

His pietatis insignibus, alijsque miraculis clarus, de transitu suo à Domino certior factus, Felicem *Episcopum accersijt; quo necessitate

quadam d
set, obtinu
lationem
Post mul
piscopo, d
ad se amp
verba vlt
tum tradi
odore, tot
presentia
Eremitæ 2
cipiebat.

VITA S
celler
Burgi
datus
Papæ

EVS
ni d
nâ
nobile, v
mam ver
endus tr
gregiè fi
que nom
lustrare
is virtut
runt eti
sterio d
quod ex
ta admin
ctarent
tiam vi

quadam detento, cur minus ilicò aduenire pos-
set, obtinuit vir sanctus à Domino exitus sui di-
lationem, donec demùm voti compos fieret. *siæ Episcopus
circa annum
Domini 574
ut patet To-
mo 7. Annal.
C. Baron.
Felicissimè
migrat.*
Post multum siquidem temporis adueniente E-
piscopo, denuò à febre corripitur, ingressumq;
ad se amplexans salutauit, ac inter suauissima
verba vltro citroque habita beatum Deo spiri-
tum tradidit; moxque cellula gratissimo repleta
odore, tota contremuit; Angelica proculdubio
præsentia ac virtute honorata; quæ gloriosam
Eremitæ animam ad cælos transferendam sus-
cipiebat.

VITA S. EVSEBII, EPISCOPI VER-
cellensis, ex ea quæ extat in Historijs Vincentij

Burgundi Præsulis Beluacensis; quibusdā emen- *Vide C. Ba-
ron. Annal.
Tom. 3. & 4.*
datis. Obijt anno ab Incar. Domini 371. Damasi
Papæ 5. Valentimani & Valentis Imp. 8.

EVSEBIVS olim temporibus Diocletia- *1. August.
Eusebius ba-
ptizatur Ro-
mæ ab Euse-
bio Papa, &
indè nomen
habet.*
ni & Maximiani adhuc catechumenus, ve-
nâ cum Matre Restituta nomine, foemina
nobile, vidua Christiana, è Sardinia Insula Rô-
mam veniens, Eusebio Pontifici maximo nutri-
endus traditus est: quem cum idem Pontifex e-
gregiè fide Christiana imbuisset, baptizauit, suo
que nomine nuncupauit. Antequam verò puerû
lustraret, cælesti est admonitus oraculo, quanta
is virtute ac sanctitate in Ecclesia fulgeret. Fe-
runt etiam in ipso baptismo, angelico mini-
sterio de fonte eum subleuatum fuisse; fortè
quod excellenti pueri castitate, qua in omni vi-
ta admirabilis fuit, purissimi illi spiritus dele-
ctarentur. Non enim post acceptâ baptismi gra-
tiam virgineum tantum seruauit pudorem, sed *Insignis eius
pudicitia.*